

Sygn. akt VII U 1484/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan-Karasińska

Protokolant: protokolant sądowy Małgorzata Nakielska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 kwietnia 2018 r. w Warszawie

sprawy D. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania D. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

z dnia 1 września 2017 r. znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej się D. L. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres dwóch lat od dnia 01 sierpnia 2017 r.

Sygn. akt VII U 1484/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 września 2017 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. odmówił ubezpieczonej D. L. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Rozstrzygnięcie decyzji ww. organ oparł na przepisach ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (decyzja z dnia 1 września 2017 r., znak: (...), k. 41 a.r.).

D. L., w dniu 9 października 2017 r. złożyła, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od ww. decyzji z dnia 1 września 2017 r., znak: (...). W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że nie zgadza się z oceną jej stanu zdrowia, dokonaną przez Lekarza Orzecznika ZUS i Komisję Lekarską ZUS. Podkreśliła, że lekarze orzecznicy zignorowali jej zły stan zdrowia, który ma wpływ na jej codzienną egzystencję. Podniosła, że jej aktualny stan zdrowia oraz konieczność dalszego leczenia powodują, że nie może ona kontynuować dotychczas wykonywanej pracy zarobkowej na stanowisku starszej woźnej w szkole. Odwołująca zaznaczyła, że cierpi na poważne schorzenia ortopedyczne kończyn dolnych, które powodują u niej znaczne dolegliwości bólowe. Wskazała, że przeszła zabieg artroskopii oraz usuwania żyłaków. Z uwagi na powyższe schorzenia, ma ogromne problemy ze wstawaniem z pozycji siedzącej, nie może także wyprostować kolan wobec, czego porusza się o kulach. Podała, że w najbliższym czasie czeka ją zabieg polegający na wszczepieniu endoprotezy, jednak z uwagi na występującą u niej zakrzepicę, została tymczasowo zdyskwalifikowana z tego rodzaju operacji. Odwołująca dodała również, że ustalenia poczynione przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych rozbiegają się z dokumentacją medyczną złożoną w postępowaniu

przed organem rentowym, dotyczącą przebiegu jej leczenia w poszczególnych placówkach medycznych. W konkluzji odwołania, ubezpieczona wniosła zatem o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i przyznanie na jej rzecz prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (odwołanie z dnia 9 października 2017 r. k. 2-4 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., w dniu 27 października 2017 r. zajął stanowisko w sprawie i wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że ubezpieczona została w toku postępowania skierowana na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 29 sierpnia 2017 r. nie stwierdziła u niej niezdolności do pracy. Na tej podstawie, decyzją z dnia 1 września 2017 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (odpowiedź na odwołanie z dnia 27 października 2017 r. k. 6 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. L., urodzona w dniu (...) jest z zawodu frezerem. Począwszy od dnia 1 sierpnia 2007 r. ubezpieczona pozostaje zatrudniona w Gimnazjum nr: (...) w W. w wymiarze pełnego etatu na stanowisku starszej woźnej. W dniu 13 czerwca 2016 r. ubezpieczona złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Do powyższego wniosku ubezpieczona załączyła informację dotyczącą okresów składkowych i nieskładkowych w treści, której oświadczyła, że dokumentacja potwierdzająca przebyte przez nią okresy składkowe i nieskładkowe została załączona do akt rentowych prowadzonych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w związku ze złożeniem przez nią wniosku o wyliczenie kapitału początkowego. Decyzją z dnia 8 sierpnia 2016 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres do dnia 31 lipca 2017 r. Ogólny staż pracy ubezpieczonej wynosi 16 lat, 10 miesięcy i 12 dni okresów składkowych, 5 lat, 7 miesięcy i 14 dni okresów nieskładkowych, które zostały uwzględnione zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS w wymiarze nie przekraczającym 1/3 udowodnionych okresów składkowych oraz 2 lata i 7 miesięcy okresu, brakującego do 25 lat (wniosek z dnia 13 czerwca 2016 r. k. 1-4, informacja dotycząca okresów składkowych i nieskładkowych k. 5-6, decyzja z dnia 8 sierpnia 2016 r., znak:(...), decyzja z dnia 29 marca 2017 r., znak: (...) k. 34-36 a.r.).

Z uwagi na zbliżający się upływ terminu, na jaki zostało przyznane ubezpieczonej ww. świadczenie, w dniu 12 czerwca 2017 r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. W toku postępowania wyjaśniającego ubezpieczona została skierowana na badanie lekarskie do Lekarza Orzecznika ZUS, który orzeczeniem z dnia 20 lipca 2017 r. uznał, że nie jest ona niezdolna do pracy. W związku z wniesieniem przez ubezpieczoną sprzeciwu od powyższego orzeczenia, sprawa została skierowana do Komisji Lekarskiej ZUS, która po ponownym zbadaniu ubezpieczonej, wydała w dniu 29 sierpnia 2017 r. orzeczenie na mocy, którego uznała, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 20 lipca 2017 r. k. 38, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 29 sierpnia 2017 r. k. 39 a.r.).

W oparciu o powyższe orzeczenie organ rentowy w dniu 1 września 2017 r. wydał decyzję (znak: (...)), mocą, której odmówił ubezpieczonej D. L. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Rozstrzygnięcie decyzji ww. organ oparł na przepisach ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Uzasadniając swe stanowisko, organ rentowy wskazał, że ubezpieczona została w toku postępowania skierowana na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 29 sierpnia 2017 r. nie stwierdziła u niej niezdolności do pracy (decyzja z dnia 1 września 2017 r., znak: (...) k. 41 a.r.).

W związku z niekorzystną decyzją organu rentowego, D. L. złożyła odwołanie do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 9 października 2017 r. k. 2-4 a.s.).

W toku postępowania Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza chirurga ortopedy celem ustalenia, czy odwołująca się jest zdolna, czy też całkowicie lub częściowo niezdolna do pracy zarobkowej, ze szczególnym wskazaniem daty powstania tej niezdolności, czy jest to niezdolność trwała, czy

okresowa, a jeżeli okresowa to na jaki okres, a także jeżeli nastąpiła zmiana stanu zdrowia ubezpieczonej (poprawa lub pogorszenie), to na czym ona polegała (postanowienie z dnia 7 listopada 2017 r. k. 9 a.s.).

W opinii z dnia 9 stycznia 2018 r. biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii M. G. rozpoznał u odwołującej zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych oraz zwyrodnienie kręgosłupa. Biegły wskazał, że analiza przedstawionej dokumentacji, zebrany wywiad oraz przeprowadzone badanie, pozwalają stwierdzić, że badana jest częściowo niezdolna do pracy. Podkreślił, że powodem niezdolności do pracy są zmiany zwyrodnieniowe obu stawów kolanowych u osoby wykonującej pracę fizyczną średnio ciężką, wymagającą chodzenia i noszenia ciężarów. W ocenie biegłego do takiej pracy ubezpieczona aktualnie nadal nie jest zdolna. Biegły nadmienił także, że ubezpieczona faktycznie wymaga kwalifikacji do operacji, co rokuje poprawę. Jednocześnie dodał, że od badania ZUS w 2015 i 2016 r. w stanie zdrowia ubezpieczonej nie nastąpiła jakakolwiek poprawa. W konkluzji opinii biegły stwierdził, że ubezpieczona nadal jest częściowo niezdolna do pracy na okres dwóch lat (opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii M. G. z dnia 9 stycznia 2018 r. k. 41-43 a.s.).

Do powyższej opinii żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń (protokół rozprawy z dnia 5 kwietnia 2018 r. k. 66-67 a.s.).

Powyższy stan faktyczny, Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych odwołującej. Zdaniem Sądu powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Jednocześnie w toku sprawy, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty chirurga ortopedy M. G. (k. 41-43 a.s.) celem jednoznacznego ustalenia stanu zdrowia odwołującej. W ocenie Sądu Okręgowego wnioski zawarte w sporządzonej przez biegłego opinii należy podzielić w całości. Opinia ta została bowiem wydana po przeprowadzeniu szczegółowego badania przedmiotowego odwołującej i wnikliwej analizie całości dokumentacji medycznej zawartej zarówno w aktach sądowych, jak i aktach rentowych ubezpieczonej. Opinia biegłego specjalisty jest wyczerpująca, a także została sporządzona w sposób jasny i logiczny oraz nie pozostawia wątpliwości, co do dokładnego określenia stanu zdrowia odwołującej. Co istotne także, żadna ze stron postępowania nie zgłosiła zastrzeżeń do opinii biegłego sądowego. Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowi wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego postępowanie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie D. L. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 1 września 2017 r., znak: (...) jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ust. 1. ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 138) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych wymienionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W treści wskazanej powyżej regulacji zostały określone warunki konieczne do powstania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Warunki te muszą być spełnione łącznie. Niezdolność do pracy jest kategorią ubezpieczenia społecznego łączącą się z całkowitą lub częściową utratą zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu bez rokowania jej odzyskania po przekwalifikowaniu (art. 12 ustawy). Przy ocenie stopnia i trwałości tej niezdolności oraz rokowania, co do jej odzyskania uwzględnia się zarówno stopień naruszenia sprawności

organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, jak i możliwość wykonywania pracy dotychczasowej lub podjęcia innej oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne ubezpieczonego (art. 13 ust. 1 ustawy) (por. wyrok Sądu Najwyższego – Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 28 stycznia 2004 roku, II UK 222/03). Prawo do świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy przysługuje zatem w wypadku wypełnienia wszystkich przesłanek z art. 57 pkt.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

Przepis art. 12 powołanej wyżej ustawy rozróżnia dwa stopnie niezdolności do pracy - całkowitą i częściową. Zgodnie z ust. 3 ww. przepisu częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z kolei całkowita niezdolność do pracy polega na utracie zdolności do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Przesłanka niezdolności do jakiegokolwiek pracy odnosi się do każdego zatrudnienia w innych warunkach niż specjalnie stworzone na stanowiskach pracy odpowiednio przystosowanych do stopnia i charakteru naruszenia sprawności organizmu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2000 r., II UKN 134/00 i z dnia 7 września 1979 r., II URN 111/79).

Przechodząc do merytorycznej oceny zasadności złożonego przez ubezpieczoną D. L. odwołania wskazać należy, że zaskarżona decyzja organu rentowego jest nieprawidłowa, gdyż nie odpowiada rzeczywistości stanowi rzeczy. W niniejszej sprawie, Sąd Okręgowy uwzględnił opinię wydaną przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii M. G. i uznał ją za wyczerpującą, poddającą wszechstronnej analizie stan zdrowia ubezpieczonej w odniesieniu do jej możliwości zawodowych. Wnioski zawarte w przedmiotowej opinii nie nasuwały wątpliwości, co do ich trafności, a zatem brak było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego. Biegły jest bowiem doświadczonym specjalistą z tej dziedziny medycyny, która odpowiada głównym schorzeniom ubezpieczonej. Opinię wydał po zapoznaniu się ze wszystkimi dokumentami leczenia przedłożonymi przez ubezpieczoną. W ocenie Sądu biegły rzeczowo uzasadnił swoje stanowisko odnośnie zdiagnozowanych u wnioskodawczyni schorzeń i ich wpływu na jej zdolność do pracy zgodną z posiadanymi kwalifikacjami oraz ostatnio wykonywaną pracą. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności z ww. opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii – M. G. wynika, że od sierpnia 2007 r. odwołująca wykonywała pracę starszej woźnej i była to praca średnio ciężka fizyczna, wymagająca dłuższego stania, chodzenia, schylania się, a także podnoszenia i noszenia ciężarów. Odwołująca pracowała też w przeszłości, jako operator zgrzewarki i klasyfikator mleka. Z powodu uszkodzenia łąkotki kolana lewego D. L. miała wykonaną artroskopię w kwietniu 2015 r. Badanie USG kolan przeprowadzone u odwołującej w dniu 8 listopada 2017 r. wykazało brak cech patologicznej ilości płynu, szparę stawową po stronie przyśrodkowej zwężoną do 4 mm w lewym i do 3 mm w prawym kolanie, natomiast po stronie bocznej szparę stawową o wymiarze 6,5 mm. Z kolei badanie RTG kręgosłupa piersiowego (...) z listopada 2017 r. wykazało pogłębioną kifozę i osteofitozę krawędziową, a także uogólnioną osteofitozę przednich i bocznych krawędzi kręgów piersiowych z pogłębioną kifozą. Biegły podkreślił, że powodem niezdolności do pracy odwołującej są zmiany zwyrodnieniowe obu stawów kolanowych u osoby wykonującej pracę fizyczną średnio ciężką, wymagającą chodzenia i noszenia ciężarów. W ocenie biegłego do takiej pracy ubezpieczona aktualnie nadal nie jest zdolna. Biegły nadmienił także, że ubezpieczona faktycznie wymaga kwalifikacji do operacji, co rokuje poprawę. Jednocześnie dodał, że od badania ZUS w 2015 i 2016 r. w stanie zdrowia ubezpieczonej nie nastąpiła jakakolwiek poprawa.

Zdaniem Sądu Okręgowego, wnioski zawarte w opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii M. G. nie nasuwają wątpliwości, co do ich trafności, a zatem brak było podstaw do jej kwestionowania. Wskazany biegły jest doświadczonym specjalistą z wymienionej dziedziny medycyny, która odpowiada głównym schorzeniom ubezpieczonej. Opinię wydał po zapoznaniu się ze wszystkimi dokumentami z leczenia przedłożonymi przez ubezpieczoną. W ocenie Sądu Okręgowego biegły rzeczowo uzasadnił swoje stanowisko odnośnie zdiagnozowanych u wnioskodawczyni schorzeń i ich wpływu na jej zdolność do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami oraz pracy ostatnio wykonywanej. Z treści opinii wynika jednoznacznie, że stwierdzone schorzenia natury ortopedycznej w postaci zmian zwyrodnieniowych stawów kolanowych i zwyrodnienia kręgosłupa powodują u ubezpieczonej niezdolność do wykonywania pracy, wymagającej wysiłku fizycznego. Wobec powyższego aktualnie ubezpieczona nie ma możliwości podjęcia pracy, którą dotychczas wykonywał na stanowisku starszej woźnej, jak również innej pracy

fizycznej, która polegałaby na wykonywaniu analogicznych czynności. Z tego też względu powyższe schorzenia czynią ubezpieczoną częściowo niezdolną do pracy. Jednocześnie biorąc pod uwagę rodzaj występujących u odwołującej schorzeń, wskazać należy, że jest ona osobą częściowo niezdolną do pracy, przy czym ze względu na stopień zaawansowania kluczowych schorzeń i dolegliwości w wyniku zastosowania leczenia, wskazana niezdolność do pracy powinna zostać orzeczona na okres dwóch lat, na co wskazał w swojej opinii biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii M. G.. Spełnione zostały również pozostałe przesłanki nabycia prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, co nie było kwestionowane przez organ rentowy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 1 września 2017 r., znak: (...) w ten sposób, że przyznał odwołującej D. L. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres dwóch lat od dnia 1 sierpnia 2017 r., tj. od dnia powstania prawa do świadczenia rentowego na dalszy okres, zgodnie z opinią biegłego sądowego z dnia 9 stycznia 2018 r., o czym orzekł w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)